

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 393/2011-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. septembra 2011 predbežne prerokoval sťažnosť R. M., B., zastúpeného advokátom Mgr. M. G., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresnej prokuratúry P. v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Pv 1267/08 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť R. M. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. júla 2011 doručená sťažnosť R. M., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresnej prokuratúry P. (ďalej len „okresná prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Pv 1267/08.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplynulo, že na Okresnom súde Pezinok (ďalej len „okresný súd“) prebiehalo pod sp. zn. 2 T 236/2010 trestné konanie proti obžalovanému M. Š., C. (ďalej len „obžalovaný“), pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov. Sťažovateľ bol stranou – poškodeným – v trestnom konaní vedenom okresným súdom. Rozsudkom okresného súdu z 31. januára 2011 bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania uvedeného prečinu, za čo bol odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní dvanásť mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní dvadsaťštyri mesiacov. V odsudzujúcom rozsudku okresný súd odkázal poškodených, vrátane sťažovateľa, s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Podľa názoru sťažovateľa okresná prokuratúra vo veci sp. zn. 2 Pv 1267/08 nekonala tak, ako mala, teda plynule nevykonávala vyšetrovacie úkony a nezabezpečila taký postup vyšetrovateľa, ktorý *by zabránil prieťahom v konaní. Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol:*

„Splnomocnený zástupca sťažovateľa v trestnej veci, Dr. T. svojim listom zo dňa 28.09.2009 dal podnet Okresnej prokuratúre P., aby preskúmala plynulosť a zákonnosť konania vyšetrovateľa a zabezpečila odstránenie prieťahov. V predmetom liste je konštatované, že vyšetrovacie úkony sa vykonávajú sporadicky a od spáchania skutku ku dňu podania podnetu, uplynulo 2,5 roka. ...

Okresná prokuratúra P. ... preskúmaním spisového materiálu vyšetrovateľa zistila, že sťažnosť splnomocnenca poškodeného je dôvodná. Policajt vo veci nekonal dostatočne promptne tak, aby zabezpečil všetky relevantné podklady potrebné pre na objasnenie skutku a nečinnosť vyšetrovateľovi bola v podstate vytknutá ešte pri previerke zo dňa 18.06.2009. ...

Ku spáchaniu skutku došlo dňa 21.03.2007. Prvý úkon vyšetrovateľa sa uskutočnil dňa 10.04.2008 a teda viac ako rok po spáchaní skutku, a to len vypočutím páchatel' trestného činu pred vznesením obvinenia, ako svedka. K prvému výsluchu poškodeného svedka sa uskutočnilo až dňa 06.09.2008, takmer 1 a pol roka od spáchania skutku. Taktiež si dovoľím poukázať na skutočnosť, že i napriek preukázateľných prieťahov v konaní vyšetrovateľa, vyšetrovateľ vydal Uznesenie na pribratie znalca z príslušného odboru až

19.11.2008. Za znalca bol ustanovený Prof. Doc. MUDr. J. L., CSc, ktorý vypracoval znalecký posudok ku dňa 12.12.2008...

Napriek konštatovaniu OP P., listom zo dňa 09.11.2009, spis, zn. 2 Pv 1267/08-33 že k prieťahom v konaní došlo, prieťahy vo vyšetrovaní neboli odstránené a k podaniu obžaloby došlo až dňa 30.12.2010. OS v Pezinku v predmetnej trestnej veci nariadil hlavné pojednávanie na deň 31.01.2011, na ktorom vo veci samej aj rozhodol... Nepriznanie náhrady škody OS v Pezinku a odkaz poškodeného na občianskoprávne konanie potvrdil aj KS Uznesením zo dňa 04.05.2011, spis. zn. 1To 46/2011, ktoré bolo poškodenému doručené až v kalendárnom mesiaci jún 2011.“

Podľa slov sťažovateľa: *„Preukázateľné prieťahy v trestnom konaní preukazujú, že orgány činné v trestnom konaní podaniu poškodeného nevenovali pozornosť zodpovedajúcu ich povinnostiam. Povinný orgán vyšetrovateľa a dozorujúca prokuratúra oznámenie o spáchaní trestného činu ignorovali.“*

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vydal takéto uznesenie:

„Nečinnosťou Okresnej prokuratúry P. vo veci spis. zn. 2 Pv 1267/08 boli porušené základné práva sťažovateľa na plynulé a zákonné konanie bez zbytočných prieťahov čím boli porušené základné práva sťažovateľa podľa článku 127 Ústavy SR a článku 48 ods.2 Ústavy SR.

Sťažovateľovi sa priznáva finančné zadosťučinenie pre porušenie jeho základných práv vo výške 7.000,00 EUR, ktoré mu je Okresná prokuratúra P. povinná zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd je podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde viazaný návrhom na začatie konania. Viazanosť ústavného súdu návrhom sa vzťahuje zvlášť na návrh výroku rozhodnutia, ktorého sa sťažovateľ domáha (petit). Ústavný súd teda môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorého označil za porušovateľa svojich práv (čl. 2 ods. 2 ústavy). Platí to predovšetkým v situácii, keď je sťažovateľ zastúpený zvoleným advokátom (m. m. II. ÚS 19/05, III. ÚS 2/05). Vzhľadom na túto skutočnosť sa ústavný súd zaoberal možným porušením základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Pv 1267/08.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej

lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03).

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplynulo, že v označenej trestnej veci bola 30. decembra 2010 okresnému súdu podaná okresnou prokurátorkou okresnej prokuratúry obžaloba pod č. k. 2 Pv 1267/08-51. Podaním obžaloby na príslušnom okresnom súde bolo skončené prípravné konanie v trestnej veci, v ktorej sťažovateľ vystupoval v procesnom postavení poškodeného. Označená trestná vec sa týmto momentom dostala do dispozičnej sféry okresného súdu. Sťažovateľ sa na ústavný súd obrátil so svojou sťažnosťou, ktorou namietal prieťahy v postupe okresnej prokuratúry v označenej trestnej veci až 21. júla 2011, teda nepochybne po uplynutí lehoty uvedenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd sťažnosť sťažovateľa už po jej predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako oneskorene podanú.

Po odmietnutí sťažnosti bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa návrhom sťažovateľa na priznanie primeraného finančného zadost'účinenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. septembra 2011